νηί τε σὺν φόρτῳ τε, κόνιν δέ σου ἀμφιμέλαιναν
δέξαντ' οἰζυροί, σχέτλιε, κηδεμόνες.

XIV

Εὐφορίων ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποῆσαι
Πειραϊκοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν.
ἀλλὰ σὺ τῷ μύστῃ ῥοιὴν ἢ μῆλον ἄπαρξαι
ἢ μύρτον, καὶ γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει.

XV

Μνασάλκεος τὸ σᾶμα τῶ Πλαταΐδα
τῶ 'λεγηοποιῶ·
ἁ Μῶσα δ' αὐτῶ τᾶς Σιμωνίδα πλάθας
ἧς ἀποσπάραγμα,
†καινα τε καὶ γὰν† κἀπιλακυθίστρια
†διθυραμβοχανα.†
τέθνακε· μὴ βάλωμες. εἰ δέ κ' ἔζοεν
τύμπανόν κ' ἐφύσῃ.

XVI

πέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρὴ καὶ ἄτριπτος ἐπιβλής,
τὴν Ἡρακλείτου δ' ἔνδον ἔχω κεφαλήν.
αἰών μ' ἔτριψεν κροκάλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἁμάξῃ
παμφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίῃ τέταμαι·